

Sygn. akt IX W 2513/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Anna Ostromecka

bez obecności oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniach 12.09, 26.11 i 09.12.2014 r. sprawy

A. M.

syna E. i B. z d. B.

ur. (...) w E.

obwinionego o to, że:

I. w dniu 27 lutego 2014 r., w miejscowości N. gm. B. przy ul. (...) w celu dokuczenia S. G. rozpałił ognisko w odległości ok. 8 m od domu pokrzywdzonego doprowadzając do zadymienia domu i suszącego się prania

- tj. wykroczenie z art. 107 kw

II. w okresie od 01 lutego do 10 marca 2014 r., w miejscowości N. gm. B. bez zgody właściciela wielokrotnie wchodził na posesję S. G. i chodził pod oknami jego domu złośliwie go niepokojąc

- tj. za wykroczenie z art. 107 kw

ORZEKA:

I. obwinionego **A. M. uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów;**

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw oraz art. 13 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych kosztami postępowania w łącznej kwocie 698,96 (sześćset dziewięćdziesiąt osiem i 96/100) złotych, w tym 100,- (sto) złotych z tytułu zryczałtowanych wydatków postępowania, 189,- (sto osiemdziesiąt dziewięć) złotych z tytułu kosztów opinii biegłego, 309,96 (trzysta dziewięć i 96/100) złotych z tytułu zwrotu kosztów obrońcy z urzędu oraz 100,- (sto) złotych z tytułu opłaty obciąża oskarżyciela posiłkowego S. G.

III. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. T. kwotę 252,- (dwieście pięćdziesiąt dwa) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu oraz kwotę 57,96 (pięćdziesiąt siedem i 96/100) złotych tytułem zwrotu podatku od towarów i usług od wyżej wymienionego wynagrodzenia.

UZASADNIENIE

A. M. został obwiniony, w wyniku wniesienia subsydiarnego wniosku o ukaranie, o to, że w dniu 27 lutego 2014 r., w miejscowości N. gm. B. przy ul. (...) w celu dokuczenia S. G. rozpalił ognisko w odległości ok. 8 metrów od domu pokrzywdzonego doprowadzając do zadymienia domu i suszącego się prania a także o to, w okresie od 01 lutego 2014 r. do dnia 10 marca 2014 r. w miejscowości N. gm. B. bez zgody właściciela wielokrotnie wchodził na posesję S. G. i chodził pod oknami jego domu złośliwie go niepokojąc to jest o wykroczenia z art. 107 kw.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony A. M. zamieszkuje wraz z rodziną w domu jednorodzinnym w miejscowości N. gm. B.. Bezpośrednio do jego posesji przylega działka zabudowana domem jednorodzinnym należącym do rodziny oskarżyciela subsydiarnego S. G. i jego konkubiny S. Z. (1). Od ponad 20 lat pomiędzy S. G. a obwinionym dochodzi do różnych konfliktów, których tłem są spory majątkowe po zmarłych teściach obwinionego. Ich efektem było w przeszłości wiele spraw sądowych, w tym przed tutejszym Sądem.

W dniu 10 marca 2014 r. S. G. złożył w Komisariacie Policji w B. zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia z art. 107 kw przez obwinionego, które miało polegać na złośliwym niepokojeniu go. Po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających, wobec uznania, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia wykroczenia orzeczeniem z dnia 23 czerwca 2014 r., Komendant Komisariatu Policji w B. odstąpił od kierowania w tej sprawie wniosku o ukaranie o czym zawiadomiono S. G..

W dniu 02 lipca 2014 r., pokrzywdzony – oskarżyciel subsydiarny S. G. złożył wniosek o ukaranie A. M. o czyny z art. 107 kw. W oparciu zarówno o materiał dowodowy zgromadzony w trakcie czynności wyjaśniających jak i dowody przeprowadzone na rozprawie ustalono, że w dniu 27 lutego 2014 r., obwiniony A. M. w należącym do niego ogrodzie położonym co najmniej kilkanaście metrów od domu S. G. rozpalił ognisko, w którym palił gałęzie z należącego do niego sadu. Ponieważ był to dość wilgotny dzień, a gałęzie były mokre palące się ognisko wytwarzało dużo dymu, który docierał również do domu S. G.. O zadymieniu domu zawiadomiła Komisariat Policji w B. konkubina S. G. – S. Z. (1) i o godzinie 11⁴⁵ na miejsce zdarzenia dotarł patrol z tego komisariatu w składzie (...). M. i K. S.. Policjanci stwierdzili, że nieduże ognisko w momencie interwencji nie wytwarza już dymu, a spalane w nim są wyłącznie odpady roślinne.

Jak przyznał to obwiniony w okresie pomiędzy 01 lutego a 10 marca 2014 r., zdarzyła się taka sytuacja, że z jego posesji uciekły mu perliczki i w poszukiwaniu ich wszedł na posesję S. G. skąd przegonił je na swoją działkę.

(dowody: wyjaśnienia obwinionego – k. 77- 77v; zeznania świadków C. M. – k. 78; T. K. – k. 29; K. S. – k. 29; T. M. – k. 93; zdjęcia – k. 19, odstąpienie od kierowania wniosku o ukaranie – k. 33, kserokopie zapisów z notatników służbowych – k. 45-49, 84-91)

Z uwagi na uzasadnione wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego obwinionego w okresie objętym zarzucanymi mu czynami został dopuszczony dowód z opinii biegłego psychiatry, który po przeprowadzeniu badania obwinionego wydał w pełni wiarygodną opinię, w której stwierdził, że cierpi on na organiczne zaburzenia osobowości i w okresie objętym zarzutem jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynu była ograniczona w stopniu nieznacznym a zdolność do pokierowania swoim postępowaniem była ograniczenia w stopniu znacznym.

(opinia – k. 54-56)

Obwiniony A. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Podał, iż faktycznie w dniu objętym zarzutem palił ognisko na swojej posesji, ale nie było to w odległości 8 metrów od domu S. G., a w odległości ponad 20 metrów. Jak zaznaczył interweniowali w tym dniu Policjanci z KP B., ale nie stwierdzili oni żadnych nieprawidłowości dotyczących palącego się ogniska. Podkreślił odnośnie drugiego z zarzutów, że w okresie objętym zarzutem był raz na posesji sąsiada, ale tylko dlatego, że uciekły mu tam jego perliczki i wszedł tam aby przepędzić je na swój teren.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 77-77v)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw do uznania, że wyjaśnienia obwinionego brzmią niewiarygodnie. Koronnym dowodem na który wielokrotnie powoływał się pokrzywdzony – oskarżyciel subsydiarny S. G. są zdjęcia wykonane przez niego i dołączone do akt sprawy. Analizując te dowody należy stwierdzić, że nawet jeśli ze zdjęć oznaczonych numerami 3 i 4 wynika, że teren posesji zgłaszającego był zadymiony, nie można wywodzić z tego umyślności działania obwinionego. Obwiniony nie kwestionował, że tego dnia palił gałęzie pochodzące z jego sadu, ale ta okoliczność wcale nie przesądza, iż czynił to w sposób celowy aby doprowadzić do zadymienia posesji i prania pokrzywdzonego. Z wiarygodnej relacji jednego z funkcjonariuszy Policji uczestniczących w interwencji w tej sprawie nie wynika aby podczas niej faktycznie panowało duże zadymienie i żeby ognisko paliło się bardzo blisko domu S. G..

Odnośnie zdjęć oznaczonych nr 1 i 2 można jedynie stwierdzić, że widać na nich obwinionego jak chodzi po działce zgłaszającego, jednak obwiniony wiarygodnie wyjaśnił, że w tym właśnie czasie poszukiwał na terenie sąsiada perliczek, które miały uciec tam właśnie z jego posesji. Takie wyjaśnienie tej sytuacji jest na tyle wiarygodne, tym bardziej, że nie przedstawiono dowodów, które twierdzenia te podważałyby. Zarówno zeznania oskarżyciela subsydiarnego jak i jego konkubiny S. Z. są nacechowane na tyle dużą dawką subiektywizmu i zacierzwienia, że nie można ich traktować jako w pełni wiarygodnego dowodu. Negatywne nastawienie do obwinionego, zdaniem Sądu przesłania im prawidłową ocenę rzeczywistości i zachowań obwinionego, przede wszystkim w stosunku do nich.

Pamiętać przy tym należy, że pozostali przesłuchani w tej sprawie świadkowie – bądź to żona obwinionego, bądź to funkcjonariusze Policji interwenujący na zgłoszenia pokrzywdzonego nie potrafili potwierdzić, aby byli świadkami takich zachowań obwinionego, które można by oceniać jako złośliwe niepokojenie. Zdaniem Sądu nie ma żadnych racjonalnych podstaw, aby dowodom tym odmówić waloru wiarygodności. Przede wszystkim funkcjonariusze Policji to osoby całkowicie obce dla obu stron, a zatem niezainteresowane w żaden sposób rozstrzygnięciem w niniejszej sprawie co dodatkowo wzmacnia wiarygodność ich relacji.

Obwinionemu zarzucono popełnienie wykroczeń z art. 107 kw. Aby przypisać popełnienie takiego wykroczenia należy wykazać nie tylko winę umyślną ale dodatkowo stronę podmiotową popełnionego przez obwinionego wykroczeń cechować musi znamię złośliwości zachowania. W ocenie Sądu zgromadzone w niniejszym postępowaniu dowody nie pozwalają przypisać zachowaniu obwinionego takich cech. W realiach niniejszej sprawy należałoby wykazać obwinionemu, że nie tylko w dniu 27 lutego 2014 r. palił ognisko, ale i że czynił to w celu dokuczenia pokrzywdzonemu. Podobnie należałoby wykazać, że obwiniony faktycznie wchodził na posesję zgłaszającego aby mu dokuczyć, a takiego wniosku, nawet opierając się na najdalej idących zeznaniach oskarżyciela subsydiarnego i jego konkubiny, wysnuć nie można. Zarzucane obwinionemu zachowanie opisane w punkcie II można byłoby rozpatrywać w kategoriach nie wykroczenia z art. 107 kw ale przestępstwa naruszenia miru domowego z art. 193 kk, jednak w przekonaniu Sądu zgromadzony materiał dowodowy nie dawał podstaw do uznania, iż czyn taki faktycznie miał miejsce.

W związku z powyższym Sąd Rejonowy z mocy art. 62 § 3 kpw był zobligowany uniewinnić A. M. od popełnienia zarzucanych mu wykroczeń.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 118 § 2 kpw. Zgodnie z wymienionym przepisem w razie uniewinnienia obwinionego, w sprawie, w której wniosek o ukaranie wniósł oskarżyciel posiłkowy koszty postępowania ponosi ten właśnie oskarżyciel. W niniejszej sprawie na koszty te składały się - zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100,- zł, koszty opinii biegłego psychiatry – w kwocie 189,- zł oraz zwrot kosztów obrońcy z urzędu w kwocie 309, 96 zł. Dodatkowo na podstawie art. 13 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych oskarżyciel został obciążony opłatą w kwocie 100,- złotych. Z uwagi na to, że koszty obrony z urzędu nie zostały pokryte przez obwinionego Sąd zasądził na rzecz tego obrońcy wynagrodzenie uwzględniające wielość terminów w tej sprawie, nakład pracy obrońcy z urzędu oraz podatek od towarów i usług.